

Thymus
Thesaurus
Sponsa lemuris

Empusa

Rhombus aureus
Dies largus
Columbulus
Lectus Gregorii
Undinus
Salix
Lilium
Exsecrationes filiae
Mulier fatidica

Kytice
Poklad
Svatební košile

Polednice

Zlatý kolovrat
Štědrý den
Holoubek
Záhořovo lože
Vodník
Vrba
Lilie
Dceřina kletba
Věštkyňe

Apud scamnum infans stabat,
pleno gurgite clamabat.
„Nebulo, tu habes mores,
siste tandem iam clamores!

Est meridies, momento
pater est hic post laborem:
Ignis eget alimento
propter tuummet furorem!

En, hic eques, currulus,
ludas, habes gallulum!“
Sed cum gallo currulus
volat paf! in angulum.

Tollit denuo clamores —
„Crabro perdat temet iam —!
Credas, huc Empusae horrores
protinus alliciam!

Veni, veni, tute Empusa,
istum malum hinc asporta!“
En, it quidam, iam reclusa
fit paulatim casae porta.

Anus fusca, torvo vultu,
cum bacillo, torta crura,
convelata crasso cultu,
vox procellae, rauca, dura.

„Da puellum!“ — „Tu, Rex sortis,
mi dimitte verba vana!“

U lavice dítě stálo,
z plna hrdla křičelo.
„Bodejž jsi jen trochu málo,
ty cikáně, mlčelo!

Poledne v tom okamžení,
táta přijde z roboty:
a mně hasne u vaření
pro tebe, ty zlobo, ty!

Mlč! Hle husar a kočárek —
hrej si! — tu máš kohouta!“ —
Než kohout, vůz i husárek
bouch, bác! letí do kouta.

A zas do hrozného křiku —
„I bodejž tě sršeň sám —!
Že na tebe, nezvedníku,
Polednici zavolám!

Pojď si proň, ty Polednice,
pojď, vem si ho, zlostníka!“ —
A hle, tu kdos u světlice
dvěře zlehka odmyká.

Malá, hnědá, tváři divé
pod plachetkou osoba;
o berličce, hnáty křivé,
hlas — vichřice podoba!

„Dej sem dítě!“ — „Kriste Pane,
odpusť hříchy hříšníci!“

Afflat matrem ventus mortis,
en, hic est Meridiana!

Vult ad mensam propinquare,
repat compar obvius:
mater nequit iam spirare,
natum pressat gremio.

Respicit, Empusa repit,
vult puellum rapere,
vadit propius, iam coepit
brachia protendere.

Manum porrigit ad natum,
mater torpet perturbata:
„Propter Christi cruciatum!“
cedit sensibus privata.

En, campanae vox auditur,
est diei iam discrimen;
porta raptim aperitur,
pater transit casae limen.

Matris os est alba nix,
natus ad cor est pressatus,
matrem excitavit vix,
sed puellus — suffocatus.

Div že smrt ji neovane,
ejhle tu! — Polednici!

Ke stolu se plíží tiše
polednice jako stín:
matka hrůzou sotva dýše,
dítě chopíc na svůj klín.

A vinouc je, zpět pohlíží —
běda, běda dítěti!
Polednice blíž se plíží,
blíž — a již je v zápětí.

Již vztahuje po něm ruku —
matka tisknouc ramena:
„Pro Kristovu drahou muku!“
klesá smyslů zbavena.

Tu slyš: jedna — druhá — třetí —
poledne zvon udeří;
klicka cvakla, dvéře letí —
táta vchází do dveří.

Ve mdlobách tu matka leží,
k ňadrám dítě přimknuté;
matku vzkřísil ještě stěží,
avšak dítě — zalknuté.